placitum ē dnō ſup time
tes eū . et i eis qui ſpāt
ſup mīa eius. ℣ Deo noſtro
iocunda ſit laudacio ℟ bndic
Lauda ihrlm ps.
dnm̄ : lauda deū
tuum ſyon Quoniā con
fortauit ſeras portarū
tuarū : bndixit filiis
tuis i te Qui poſuit
fines tuos pacem : et a
dipe frumēti ſaciat te
Qui emittit eloquiū
ſuū tre : uelociter cur
rit ſmo eius Qui dat
niuem ſicut lanam : ne
bulam ſicut cynerem
ſpargit Mittit criſtal
lum ſuū ſicut buccellas
ante faciem frigoris ei
quis ſuſtinebit Emit
tet ūbum ſuū ⁊ lique
faciet ea flauit ſps eius

et fluent aq Qui annū
ciat ūbum ſuū iacob :
iuſticias ⁊ iudicia ſua
isrl̄ Nō fecit talr̄ oī
nacioni : et iudicia ſua
nō manifeſtauit eis ℟.
Bndixit filiis tuis in te Cap.
Benedictus deus
et pater dnī nrī
ihū xpī pr̄ mīaꝝ ⁊ ds
totius cōſolacionis : q
cōſolatur nos i omni
tribulacōe nrā ympn.
Lux btā trinitas
et principalis v
nitas : iam ſol recedit
igneus . īfunde lumē
cordibus Te mane
laudum carmine te de
precamur veſpe : te nrā
ſupplex glā : p cuncta
laudet ſecula Quo pri
℣ Veſptina orō aſcēdat ad